

K8 nimte strade largi kare sînt ornate de mi-
ruri de kase fualte k8 mai m8lte etage, k8 magazine
de tot felul de m8rfuri la fag8, ne dinaintea k8roa
se întinde 8n trotsar8 de lesnezi de granit8, bine kon-
servat, m8trat tot-d'asna mi f8r8 s8 se m8tie vre o
dat8 8e va s8 zik8 noroizl ne dinsele, k8 mai m8lte
niege, k8 stabilimente mari p8bli8e; kasele av8nd8 o
n8o8 arhitekt8r8 mi konserv8nd o simetrie 8nele k8
altele, k8 paratonere d'as8nra edificirilor mi ne do-
mele bisericilor, vede 8ine-va konstr8k8i8nea 8n8i o-
ram8 n8o8 d8p8 8n oare kare sistem mi reg8l8.
Pie8ile mi edificirile sale seam8n8 k8 a le 8n8i o-
ram8 88ropean8, 8e n8 e linsit mi de importan88 ko-
mervial8 .... Între edificirile p8bli8e se deosebeante
katedrala, o biserik8 n8o88 edificat8 în k8rgere de
k88i-va an1: katedrala episkopat8l8i biserice1 r88-
ritene ne8nit8 8e 'm'are remedi8n8a aic1. K8te-va
stabilimente 8e în888imaz8 Chern888i sînt: spital8ri,
ka8arme, kasa m8nicipalit88i, 8n kolegi8 în kare se
pred8 mai m8lte limb1 mi m8ti8de, 6 skoal8 na8iona-
l8 nentr8 limba rom8n8 p8eg8titoare nentr8 j8ni e-
lev1, 8n seminari8 în kare se pred8 înalta teologie mi
altele ... Rom8ni1 ne ling8 a8estea a8 f8ndat k8 kon-
sim8iment8l g8vern8l8i 8n kl8b8 na8ional8 n8mit: *Re-
8niz8nea de le8tr8 Rom8n8* .... A8easta se afl8 stabi-
lit8 în ni8nte kase mari în mizlok8l niegei, în fag8 de
biserika katolik8. La8d8 a8elor b8ni patrio8i 8e
a8 l8at ini8iati8va, la8d8 seks8l8i fr8mos8 al k888ia
konksr88 f8 konsiderabil8 prin tot felul de oferte nen-
tr8 Re8niz8nea Rom8n8 de le8tr8r8 la altar8l na8io-
nalit88i rom8ne! ... Doamnele B8kovine1 din toate
p8rgile înav88ir8 a8est8 stabiliment8 k8 vol8me pre-

puoase nentru biblioteka lui; mobilele mi totu fonduș neceșariu nentru întreginerea sa s'a adunat de dinsele prin kolekte... Toți Românii lokșitori aiui, saș trekștori ne la Cernușă, aș de o sakru datorie, de a vizita auestu amezușmintu. Aui se impart kenuștine mi se komșniku ideile: aui se inkulșezku iniemele de fokșl patrii mi de amorușl nașionalitatușii, aui se stingu șrile mi țertele ku algi noușli: — aui se fak togi frașu mi se izbeșku, nentru ku șnde e lșminu nere diskordia, kade ureșdigișl, moare minșina, trșind nușmai adevușru mi dreptate!... Felicituș de aueasta ne frașii noștri Romușni din Bșkovina, din Cernușă, din toate țirșurile mi din toate satele: proprietaři, preogi naroxi de toate ștrile mi de toate kondigișnile, fonkșionari, teologii, ștudenșii, doamnele romușne, seksușl țe merișu a fi izbit mi a dorat, kari aș lșat inișiativa, aș konșkrat, aș kontribșit mi kontribșezku inkru la întreginerea mi desvoltagea șnuș asemenea institutș!... Așle togi Romușni din Moldo-Romușnia mi de ureștindenl de o asemenea fantu, mi șrmeze eșemplul Romușnilor din Bșkovina, în toate politile mi n toate țirșuleșle șnde ei lokșezku!.....)

Аша дар ла Рехниѣна Ромѣнѣ, пе линѣ о библиотекѣ форматѣ де аѣтори класичи ми toate operile romѣне, се гѣсеск ми toate foile periodice ми ziarele romѣне.

Чернѣхъ и инфинимазъ sure partea Pratslăi, кѣ-
tre Estă, чеа маї нитрескѣ нривире. Ріал Prats кѣ-
гънд лининитѣ не ѣн месѣ мѣрегѣ рефлекъ. ѣн нимте
ѣнде де кристалѣ тоатѣ ачеа парте ѣнде каселе, ка ним-
те стѣнѣ. се ридикѣ ѣне ле маї сѣс декѣт алтеле ми

sînt înkîrkate kî grîdinî. Sîre partea de la Nordî, Dîgina se vede ka o diademî amezatî pe frîntea sa. Restîrile rîinelor seamînzî kî ayelea de la Severin. Dominarea Romei întinzîndî-se pînî peste Nistrî, lîsase aîcî şî pîunktî fortîfîkatî de a veghea asîmîra ponoarelor pîvîlîtoare... Mî nîmele Dîgina este al vre şînî komandate Romanî saî al vre şînî cetîgian: Cecina, dînzî kare fî nîmit aîest pîunktî fortîfîkatî în antikitate...

Sîre partea de la Sîdî e mîrgînitî de grîdina pîblikî: o plîntagîe nîozî, îndestîl de întînsî pe şî mesî, mî okolitî kî alee de arbîri.

Maxalalele Kalîmanka mî Klokîuka nî sînt lînsîte de oare kare însemnîtate pîntîzî grîdinile îe se grîseskî la Çernîzî, mî pîdzîrea Xoreîea, kare se grîseşte în oare kare distînzî la margînea sa, este lokîl de netîechere al lokîtorîlor.

Tîrgîmorîl Satagîra kare eîntî'o distînzî de o mîlzî neste Pîrîtî mî Çernîska pîşîin mîî denîarte, mîrîtî de a fî vizîtate: îî çel dîntîî se afîzî remîedingîa kanîsîî sinagoge îsrailîte, îî çealaltî, fîînd şî lokî foarte romantîkî mî pîea bîne kîltîvat, lokîerute famîliea îlîştrîlor Romînî Şîrmîzakî.... fîînd aîeasta pîopîrietatea a.

Çel treî amîçî trîkînd pe dîîîntîea grîdînei pîblice, de a merge la pîrînsîl şînde eraî pîştîgîî, îîntîrîzî pe poarta de la kanîtîl grîdînei ka şî îasî pe poarta de la çelîaltî kanîtî, traversîndî'o.

Kîînd eraî pe la mîzlokîl eî, mezîzî pe o banîkî ka şî se repîsîse. Iarba mî florile esalaî şî pîofîmî dîîîe mî o lîîzî sîflîre de vîînt abîa îînfîora frînzele arbîrîlor.

Andrei nu încreta de a glăsi cu Terapont atingându-l cu vorba. Terapont ați glămesă, ați seriosă lui da cuvintele sale. Însă el vorbează să nu așză Lina.

— Te a ris vine-va kare te a așzit sursind kassa desneștri tale, Terapont, zise fratele Andrei.

— De întemnlarea cu fiica argintarului de la Iași? întrebă Terapont.

— Nu, răsunase Andrei, dar cu izbentă ne o femeie kare nu o kenomă înkă.

— Am izbit-o mi o izbesk pentru cu fiindă ei șnia așele kalitșă ce izbesk ka să le aibă femeia visșrilor mele; pentru cu înșășimarea ei arșta oare kare analogie între mine mi dînsa; pentru cu ăș nenorociri se șnesk în șăetă mi în ideă.

— Eă am komștimit urea mult tinereșă șșferindă, am voit a șterge lakrimile ei, am voit a fașă să înșeteze neferișurile ei!.. Ei bine, Andrei, din kăt am înșeles, așă fiindă era tot ama de neferișă ka mine!...

— Dar nu mtiă bine vine e? șnde se așă ea? m'auș nșinde cu nișă nu mtiă kșm o kiamă?...

— Kășă să așă, kășă să o gșsesk!... adrogă Terapont.

Îndată dăpă așeasta ei plekăș. La noarta din kșpășlăș grădinei o trășșă nșamțenta. Se șrkăș întrîșă mi dăpă kște-va minște șosiră la șșș zisășă proprietășă.

Akolo se așă nșegștit șn șmbrarișă în mizlokăș kșrgiș, înkongișrat de frășșă, de glăște cu flori înșșnștră mi cu kște-va kananele de mezșt. Kășele proprietășășă așesta konșindea mai multă apartamente,

kș o salț mare la mizlokș, nrea bine mobilate, kș oglinzi mari, kș mai multe tablouri ce reprezintă portretele străbunilor și ale părinților lui, kș mai multe lăcrări de artă și instrumente muzicale. se află pline de bărbani și de femei veniți să-l felicită pentru născuterea și botezul și să fiș nșkștș. Elș era și omș kșm se kade și konsoarta sa o femeie foarte amabilă, a kșriia nresendș însuira viața, respektș și băkșria nșmeromilor și oasni.

Băkșria ayeasta fș și mai mare kșnd sosi și priimi în mizlokș lorș ne Moldovenii frații lor kare venirș a lșa parte la ayeșt mare banketș.

Andrei și Terapont fș înbrăținați kș cea mai vie kșldșrș de proprietarș și de mșlșimea bărbănilor oasni; iar konsoarta ayeșșia și jșnele femei, kș o strălucitoare toaletș, lșarș ne Lina de o kondșș în ȋerkș lorș, și o akoperi de politețe.

Adșnarea ayeasta era de Romșni kș soașele, kș fi și kș fișele lorș.

Eraș și vre-o doi streini între dinșii, bărbani inteliginți.

Ayei preoți venerabili vestmșntați kș o reverendș neagrș inkisș ne dinainte kș și rșndș de bămbi negri, închinș neste mizlokș kș și kordonș de mștase negre și kș o kataramș ka o nafta mare, lșkratș în flori ajșrș; kș nimte frășii mșrege, kș barbe resnektabile, și kș și nșrș netezit ne kanș, kș nimte pșlșrii rotșnde; bărbani lșminați. oamenii de litere, Romșni de inimș, kondșkștori ș poporșși, predominia șocietatea. . . Soașele lor asemeni dotate de inteliginș și o frșmșșege klasikș, kș fi și fișele lorș, într-o cea mai mare șinere de bănș kșviindș, orna

cerkșrile adșnșrili ka niste grațioase roze de lșna lși Maie. Klerișii asemenea, jșni kari aș absolvițș kșrss de filosofie mi înalta teologie, prețendengii ase sșfingii de preoșii pentrș paroxiile din țirșșri uni din țeara întreagș; jșni kșragii la kinș, kș nimte oki vii pștrșnzștori, konkșraș prin delikatețș mi prin maniere frșmoase de a komplște... Mai eraș mi mșlșii amnloianii.

Între așeste se înșenș rekomandagiile. Domnșl kasei, fiind de datoria sa, rekomandș ne noi oasni întregei sovietșșii, mi iarșmi rekomandș șns kife ș-nșl, ne toșii bșrbașii mi ne toate doamnele, lși Andrei mi Lini mi lși Terapont, pentrș a le kșmtiga kș-nomștinga. Înșș oasni ș se aflarș toșii fațș în momentșl kșnd se fșkșrș rekomandagiile; mai era șnii kare se prezșblaș în grșdinile țele vaste a le așestș proprietarș, fiind okolitș toatș kșrtea sa kș nomș reditorș, kș lokșri de legșmi mi kș pșșșinș vie, mi șlșii se aflaș mețșnd sșb frșnzarișl țel nșmirșm, dinăntea kaselor; șnii dar liusia dintre ei...

Fiind kș dintr'șn obișeiș înmșrșmat de la Slavii în Bșkovina prongșmirile terminș prin șn vișii, pre-kșm Ioanovișii, Ponovișii, Dșmitrovișii, Andrievișii mi altele, noi vom înanșia înmșrșmatșl vișii domnilor Slavii, mi vom adonta ne romșnșl esks mi anș, mi vom nșmi ne romșnșnte ne toșii așestș respektabili romșni, adikș: Ioneskșș. Poneskș, Prokoneskș, Dșmitreskș, Andreeskș, Ilieskș, Sbiereanș, Beldianșetc.

Așa dar se terminș rekomandarea oasnilor de D. proprietarș mi de doamna sa. Intrarș anșii kș toșii într'șn anartamentș de nșimire, foarte bine mobilat.

Aș se înșenș konversagișnea, diskșșșșni mi mai

ne ştim se făcă măsikă. Doamna proprietarăşi se ameză la un pianoforte, după dînsa ştim şi alte damicele, mi veni mi rîndel Linii de a distra societatea prin înţonarea a mai multor arii alese din ouere mi terminînd prin Răgăzisea unei fetoare.

Andreî nu perdă okasia d'a atinge iară ne Terapont la slăbiciunea sa: — Nu kăm-va, iăbite Teraponte, ai găsît aici ne doamna visşrilor tale?..

— Kăgetel imi zice kă o voiă găsî negreuit, răpănse Terapont înfăşimînd de o dată un aeră mi rîzînd mi seriosă.

Îndată se azzi anşnînd: postîni la masă! Masa este servită!.. zise proprietară numărurilor săi oasni.

Masa era amezată în sală, ne kare se afla servicii pentru trei-zeci de persoane, iar pentru cei ce nu aveaă lokă în sală se amternăse înkă o masă afară sub umbrară; mi de akolo, fiind şmile intrări deskise, pşteăă prea bine să se vadă unii kă alţii mi a participina la toastări mi la ştiri.

Touî lăară lokă. Noii oasni fără amezanî în frunte. — Şezînd în rînd femeî mi bărbauî, fisionomiile mi kostămele konmăsenilor armonisaă. — Nu linsia aci d'a se vedea kămama cea romănească kăşată kă altice mi înfrămăşegată kă firă mi kă flăţări de argintă lungă rokiea cea de mătăsărie a femeî de modă; nu linsiaă flori la kănel fetoareî mi banl atirînd la gîlă, mi eraă tot ama de frămoase mi plăkste kă mi cele ce părtaş toalete franyese. Doamnele cele măritate aveaă kănel învîlit saă kă o şmoară rădia saă kă o năframă prinsă kă flori de mărgritară, mi kă koralizări. Între bărbauî asemenî,

lingr̃ preoiĩ mi teologiĩ investimint̃iĩ k̃s negr̃, se mai vedeã k̃te z̃ñ din aței rom̃ni k̃s port̃ș original̃; k̃s k̃tmașã k̃s m̃nișile largi, mi k̃sșt̃ k̃s arniș̃ ne la m̃nek̃ mi ne lingr̃, g̃ler̃ k̃s o d̃l-g̃lingr̃, ka o t̃nik̃ romañ; k̃s s̃mañ negr̃, k̃s ȋioariȋ albi mi k̃s ȋisme ne d'asșna.

Înfine masã era okolit̃ de konmeseni, mi felerile de m̃nk̃r̃i de post̃ mi de karne înȋenr̃ a se servi. Pe lingr̃ bob̃, fasole, varz̃ mi altele nentr̃ ȋei ȋe post̃eã, ñ lusia mi nem̃te proasșit̃ din Pr̃t̃ș, mi renșmit̃l nem̃gesk̃ anghimox̃t̃ de pas̃re, mi ñi fring̃i k̃s kom̃ot̃ de mere, nentr̃ ȋei ȋe ñ post̃eã. Înviit̃a mi ñȋuintele k̃s poame se konf̃ndaș k̃s minșuat̃l str̃d̃l̃, f̃r̃ kare Nem̃ii ñ not daka ñ vor avea ȋel ñșin de doze ori ne sent̃m̃ñ la mesele lor. K̃nd f̃x la poame, tot ȋe prodșȋe l̃na l̃i Așg̃st̃ de eskis̃ mi mai g̃st̃eș se servi la aȋeast̃ mas̃. Vinșrile, fiind k̃s Bșkovina ñ prodșȋe, ne fiind̃-i temperam̃t̃l klim̃t̃l̃i favorabil̃ nentr̃ aȋeastã, avea viñ de Odo-bem̃ti, de Kotnari mi de Ardeal̃. — Tot vinșri rom̃-nem̃ti, kare de kare mai g̃st̃eșe mi mai b̃ne.

Oșñșl înȋenind̃-se k̃s ȋe va înainte de anr̃inșl l̃șmiñr̃ilor, a d̃rat ññ d̃ñ miez̃l nonșii. K̃t̃re s̃firmit o band̃ din ȋerñșșii veni ka s̃ ilștreze ñrin akord̃l instr̃umentelor ei serata mi ban-ket̃l.

Mai ales m̃șsika venise s̃ înferbinte kapetele de toast̃r̃i ȋe înkinaș z̃ñl d̃ñ alt̃l; mi mai t̃rziș fiind nevoe ka femeile s̃ lase ne b̃rband̃i singșri, ele se retr̃șșer̃ într'șn deosebit anartam̃t̃, șnde

mi formară îndată partite de kadrilă mi de xori naționale.

Bărbadi rămînd nemișkaji la masă, mi trăgînd în sală mi ne cei kari mînkaseră la masa de srb embrară, se konstituiseră într'o adunare națională, dînz toate reglile mi dînz toate formele. Pe proprietar il alesese de nremedinte al kamerei; se nrmise pe lîngă acesta și vice nremedinte mi doi sekretari. De aci s'a votat desne kînl kîmsă se proveadă desbaterile mi toastările, în tot ce privește binele mi fericiirea romînilor... Întîi s'a gîsit de kîviingă să se kînte de toți în koră, stîud în niçoare kă frîngile rădikate mi kă pașarele pline în mîni:

„Dumteantă-te Române din somnă cel de moarte,

„În kare tă adînciră barbarii de tirani...”

Kîntekăl acesta s'a kîntat de doră ori, akompaniat fiind de toată banda instrîmentală mi de pianofortele d'alături, kare a fîkăt atîta răsănetă, prekîm ar face și Te Deum triumfală kîntat în katedrala Romei... Femeile însoțiră pe bărbadi la aceeași; mi între cînci-zeci mi mai bine de voce ce se întrîniaș, eschelaș kîndi-va basimti absoludă, kîndi-va tenori mi soprani. Pe srmă s'a hotărît de toată kamera a pune fie-kare kîte și diskursă, mi toți a înkîna kă pașarele pline kînd se va termina. — Diskursurile însă să privească mai mult înflorirea Romînilor mi interesele patriei loră...

Toți erau veseli, toți erau mîldrîmîni, afară de și singură omă, kare se afla tras la celălalt kîntătîi al mesii, cel ce avînd și acură posomorît, kă o kîntătură întînekată, pîrea kă era nemîldrîmită kă se

găsește la acest banket; ka kəm ne el rēl interesa ayeasta, mi pentru kare kēta nēmai ēn momentē favorabilē se poate sē se retragē...

Fratele Andrei rămase șimit kēnd l'a vēzst, mi dīnskl totasemeni inmērmēri de presingā lēi Andrei. — Ayeasta fē Grigore, aflēndē-se în nēmērl konmese-nilorē.

Pe la orele șunspre-zeye kēnd diskūziile erāș infokate, kēnd fie-kare kēta sē escheleze prin vorba mi erēdiziunea sa, sosirea nēl nēoș oaspe intrerēnse pentru ēn momentē ordinea.

Premedintele priimi, eșind în șua șlii, pe ēn jēne kē o fisionomie mēreagē, mi kare pērea a fi mēlt bravē. — Leon! Leon! s'aszirē mai mēlte voce de o datē. — Dar de ēe aua tēziș, domnșle? întrebē domnēl kasei.

— N'am nēstst sē viș kē am alergat pentru trebī de familie... sora mea prekēm mtiģi, se va mērita ne kērēnd mi am o sēpērare, zise Leon fērē a nētea sē zēreaskē de odātē din mizlokēl mēlģi-meī ne legitorēl Glikeriī, kare în ayele momente era distraktē.

— Ai o sēpērare, Leon?... întrebare mai mēlģi konmese-ni.

— Da. amiçi mei, am o sēpērare, mi nēmai pentru konmēcherea voastrē veniīș...

— Aiçi sē fim toģi veselī, adēogē domnēl kasei. Aua dar Leon intrē la rēndē kē ēei-lalģi, mi diskūziunile intrerēnte pentru ēn minstē șmarē ina-
inte kērsē lorē kē ēel mai mare taktē mi kē ēea mai anrinsē șervē.

Întii s'a vōrbīt de imnōnrietērirea șeranilorē în

Moldo-România, kȳi ei ka nimte Romȳni, mi kari toȳi sȳnt pronrietari, se interesarȳ de soartea ȳntregel naȳisni: ȳnsȳ, adȳogarȳ ei, nȳ kȳ kinȳl kȳm s'a pro- iektat de Komisiȳnea ȳentrale de la Fokșani, niȳi dȳnt legea ȳe a votat-o kamera, ȳi kȳ sȳ kinȳș a- vantagiosȳ pentrȳ naȳisne... mi kare ȳn adevȳrȳș sȳ korespȳndȳ artikolȳlȳi skris ȳn konvenȳiȳne: ȳmbȳntȳ- tȳȳirea soartei ȳeranilorȳ!..

— Da, da, sȳ se ȳnpronrietȳreaskȳș sȳtenii, sȳ fie ȳreȳș era ȳn timni lȳi Radȳ Negrȳ, al lȳi Dra- gomȳ mi 'n timni ȳelor Romȳni mari kare aȳș rȳdikarȳ ȳeara la demnitate; mi ei sȳ ȳȳstreze aȳeste ȳȳmȳn- tȳri, sȳ le adere kȳș sȳngele lorȳ!.. ziserȳ kȳ o sin- gȳrȳ voce toȳi Romȳni.

La aȳeastȳ kestisne mȳlȳi ȳerȳșȳ voea de la ȳremedinte de a vorbi mi toȳi sȳșȳȳnȳrȳ kȳ ȳea mȳi mare kȳldȳșȳ drentȳl de ȳmbȳntȳtȳȳirea soartei ȳe- ranilor. mi ȳaxarȳle tȳtȳlor se rȳdikarȳ ȳn sȳșȳ kȳș agomȳșȳș, sȳȳnd ȳn ferȳȳirea tȳtȳlor sȳtenilor Romȳni..

Andreeskȳș ȳerȳșȳ parola mi ȳremedintele i'o a- kordȳ. — ȳaxarȳle din nȳoș se șȳmlȳrȳș; toȳi se a- fla ȳn ȳȳoare mi Andreeskȳș vorbi:

— Daka o mare parte din ȳȳmȳntȳl Bȳkovinii se aȳș astȳzi ȳn mȳȳnile streinilor, gremala a fost a Romȳnilor, pentrȳ kȳ ei 'l a vindȳt aȳelora... Sȳ ȳn- kinȳșȳ dar sȳ toastȳș pentrȳ ȳșȳminarea mi demtentȳ- rea Romȳnilor, se nȳ mȳi vindȳș la streinȳșȳș ȳȳmȳntȳl ȳn kare aȳș trȳit ȳȳringii mi strȳșȳniȳi lorȳș, ȳi sȳ mi'l ȳie pentrȳ sine mi pentrȳ konii!..

— Adevȳrat! adevȳrat! ȳnkinarȳ toȳi mi ziserȳ kȳ o voce: pentrȳ ȳșȳminarea mi demtentarea Romȳ- nilor d'a nȳ mȳi vindȳ ȳȳmȳntȳrile lorȳș la streini!..

După aceea adăseră ne tanetă vestigiea lărgirei
censurii electoral în Moldo-România.

Sbiereană rădika în toastă: să se bătore de a-
cest drentă toți profesorii, toată inteligența, profe-
siunile libere, mi toți literatorii kăpi aș lăkrat mi aș
kontribuit kă operele loră la înălțarea edificării na-
ționalității române!..

Plieskă înkină de îmbăncădirea soartei klerului
Român în toată România.

Leon, ka șnăi ce fătase ostamă, înkină în st-
nătatea oastei Românești mi în gloria stindardelor ei.

Alții înkinară pentru șkoala cea românească din
Suciava; de șkolă românească prin toate satele, mi de
eniskopă română asupra bisericii greco-catolice în
Bukovina.

Șn toastă s'a rădikat în kontra abuzului de năr-
tinire, adică în kontra nenotismului, desure partea celor
ce dă șnor preoții paroxii prea avantajoase, iar altora
nă le dă nici kă le trebse ka să trăiască.

Șn alt toastă fă în kontra propagandei ce kăstă
a șchi mințile adevăraților patrioți...

La aceasta o voce s'a așzit de la celălalt ka-
pătă al konmesenilor: — Să nă mai atingem ast-fel
de koorde, domnilor! Șnt delikate aceste trebă, ne
va kompromite ne toți! Eș mă tem...

— Domnșle premedinte, strigă adunarea toată, zi-
ceți domnșlei d'akolo să takă, domnș d'akolo să fie
nă la regă!..

Acea voce era a lui Grigore kare da a înțele-
ge kă el nă poate sta într-un lokă unde se blama o
astoritate de la kare autenta avantage în viitoră.

Șn lăkră kăriosă, s'a observat kă Leon n'a voit

nici okii s'î redi'ce k'nd Grigore vorbi. — A'ceasta însemna k' el avea 'e-va pe inim'ă-î...

Grigore s'c anrinsese, voi s' respnd'z, dar toat' ad'narea îl f'k'z s' m'î lege g'ra.

— S' tak'z domn'î d'akolo! s' tak'z!... ziser'z ton'î.

Ţni' algi'î observat'z k' n'oi' oasni n'z înkinat'z nici 'n toast'. — S'z înkinagi m'î d'mneavoast'r, domnilor!

Teranont se r'edik'z k'z 'n pazat'z în m'z'nz.

Andre'î kre'z k' Teranont va înkina pentr'z sek's fr'mos'z kare îl preok'nase prea m'lt în tim'z a-vela.

— 'Cer'î s'z aj'ste, zise Teranont, s'z skane Moldo-Rom'nia de linito'î kare kor'mpe m'î inge'n's-ke nag'znea!..

— Bravo!... bravo!... se az'ir'z mai m'lte voce k'z anla'zde.

Andre'î la r'znd'î s'z se r'edik'z k'z 'n pazat'z u'î pazarele 'elor-lalgi' se rezimn'îz.

Grigore, v'z'nd k' okii l'î Andre'î n'z se r'edikaser'z de la d'ns'î de k'nd pron'znera sa f'z respins'z, se anrinse la fag'z, m'î ka k'z m'î emise din sine, sa'z ka k'z z'itase k'z b'z'na k'viing'z treb'z ne-aurat p'z'z'z în asemenea îm'registr'î, kre'z k' el va n'mi în mizlok'î ad'z'n'r'î fantele 'e m'tea în sokoteala l'î... În asemenea kaz'z ar fi voit mai bine moartea s'î vie. El f'k'z s'z sk'inte'z, la raza l'minilor, ask'z g'im'îl z'n'î n'mnal'z 'e'l g'înz între n'mni, m'î okii l'î nici n'z klinir'z z'it'nd'z-se g'int'z la Andre'î.

— Bea'z a'cest pazat'z, zise Andre'î, pentr'z feri-çirea t'z'lor Rom'nilor! pentr'z n'mele m'î gloria

strămomiilor! pentru trismfel virtuții mi kădereă vi-
păisăi, în perile române!..

Kăț pînă ayeastă zrare, okii lăi Grigore păreaș
kă înnotarș în sînge; el răsăfă așzind nămaî atita
din gura lăi Andrei. Ayele mărîpăvii kăte el sāvîr-
mise îi îngreșie konsvîinda, pkekșm țel țe moare ve-
de dinaintea okilor păkatele sāvîrșite în viața sa..
Dăpă ayeastă se fșrîmș p' între komșeseni; îndatș
mi dispărș din salț. —

Prokoneskș, lăș vorba adresăndș-se kătre so-
cietate: domnilor! sș facem lokș seksșlăi ka sș înkine!

Sș înkine mi doamnele! zise nremedintele, saș
domnșl kasei.

Doamnele atșnș lînsiaș din salț. O denștagiș-
ne fș nămitș din partea adșnșrîi sș meargș sș ke-
me ne doamnele din apartamentele laterale. Doamne-
le venirș.

Lina fș însșruinatș kă țel țntîi toastș din nar-
tea seksșlăi: — În sșnștatea țătslor! zise ea, pentru
lămina, virtștea mi respektșl femeii!.. pentru sșnștatea
îngșelențisnea mi darșl omșlăi! pentru kădereă pre-
jădiciilor, pentru țraışl în armonie mi țivilisarea no-
nșlilor, pentru binele neamșlăi omeneskș!!.

Și toate năxăree se rădikarș în sșsș mi ză-
rile se așzirș într'o singărș voce în akordșl mi rș-
sșnetșl măsșivei kare esekșta din sala de dinaintē a
înțrșrîi.

Șn omș bătrînș atșnșl kă frăntea radioasș, kă
șn păș albș, kă o fisionomie nrelșngș, kă o statș-
rș de militarș bătrînș, semănănd a șn soldatș din
țimșl lăi Napoleon țel mare: — sș'mi dașî voe, do-
mnilor, pentru kă așziiș ne doamna în zrareă dămi-

sale kă a amintit nentŕ binele neamslăi omenesk, sŕ inkîn mi eș nentŕ binele mi fericiŕea patrii mele. Am voe, domnilor?..

— Priimit! priimit! prea bine! este priimit!.. se așziră mai multe voce a le konmesenilor.

— Nentŕ rekonstitŕirea statslăi patrii mele... nentŕ Polonia inkîn, domnilor!..

— Nentŕ Polonia! strigară tođi, trŕiască Polonia!!.

— Polonia, repetă bŕtrînsi ai kŕșia oki încenșă a lăkrăma, a fost șn statș mare kare a lăntat nentŕ krestinătate ka mi Romŕnii!.. Sŕ lășăm oare kare deferenșe mi lănte netrekaŕe în timpii trekșđi kș vecini ei, defekte a avelor timpi de înanoiere, Polonia kă mi Romŕnia sŕ ia rangșl lorș mi sŕ trŕiască în bșnș îndelegere!.. Eș sînt Polon, dar ișbesk ne Romŕni, nentŕ kș am gŕsit osnitalitate mi îmbrăđimarea lorș!..

Toastŕile se repetară șnăl dșnș altsl pînș dșnș mezisl nopđii mi pînș la zioș, kșnd dîn voinșa kamerii s'a kșntat iargșmi în korș kș toatș banda: „Demeantș-te Romŕne șıl.

În așest interval premedintele se adresă kŕtre Leon: — N'ai șrat, Leon, mi nentŕ mŕritișsl sorei dșmitale; mirele ei era aișđ, șnde e ei? sŕ inkînșm!..

Jșniș prekșm mi oameni mașŕi șmulșŕș nașarele mi le redikară în sșșș.

— Șnde este mirele? șnde este mirele? întrebără ei. Cel țe va lînsi de la ospŕđș o sŕ fie pșș la mŕteafș.

Grigore de mult se fŕkșse nevŕșat din salș;

plin de sânge... El de aci se fâkăse nevâzăt ka o nălskă în ȣmbra mi în întănețimea nopții.

Andrei mi Teranont kând îndeleseră vorbele: sârîi! ajstoră! ajstoră!.. alergară kă pasî renezî la loksî krimei. În ațel moment alergă mi ȣn omă ală poligii kare a ațzit. — Rădikară ei viktima de jos: era ȣn om vînt la față, kă okii dămî în fândă kanălsî stinmî ka kăm nă mai avea viață, kă pentă mi brață înăndat de sânge kare kărsese la vale mîntă ne înkălăminte mi ne nămînt. Ațesta făse lovit la brață drent kând voise să se anere. Plaga însă nă era nițî de kăm perikăloasă; kăgitsă se ourise în vata țea groasă a xalatsăi săă negră mi făsesese nămai adrelită la karne. — Spaimă însă de vederea kăgitsăi mi a săngelsă săă kărgînd îl făkăse ne biets omă să lemine mi să rămfie ka mort.... Dăntă țe îl rădikară de josă, săosind în ațel timpă mi algi oamenî, dăndă-i kă togî ajstoră, el deskise okii, skoase kăgitsă din kăptășala mănețî kăm arătară, mi legăndă-se kă o basma la ațel brață, săse în găra mare țelor de față întămularea kă ȣvigașă săă.

Oamenî însă îl țervetară, îl nîpăiră, îl întrebără mi văzînd kă e sekăteră goală, kă nă are angoane nimikă, se deșărtară împresă kă omă poligii, kare mergea să'mî dea raportă dăntă datorie; iar țeilalgi oamenî i adresară injării, zikăndă kă jidovă nentă vre o drăvie a lăi s'a îngenată singără.

— Ȣe ai kăstat aițî de la Drățenî, Iădo?... zise Teranont lăi Avrăm kare îmî readăntă simțirile.

El însă tremăra ka varga mi'i venia șna dăntă alta sfîrmelî...

— Am venit... să kăst... o klironomie de la

„Șn șnkiș al meș... kare a trîit aiçî... zise jidovul.

— Te a blestemat rîș ȕeraniî ne kare i ai stins kș înmelțoriî mi kș kamăta!..

— Mș rog șș fiğî dșmneavoaștrș dovadș ȕe a fșkșt kș mine țylxarș ayela Grigorel..

-- A! am îngeles: kartoforiî, plastografî, șnioniî, lingșîi, înmelțoriî șșirmesk nrin a șvide!.. zise n'în-tre dingî fratele Andrei.

Fie kare merse de ayî șș'mî vazș de treabș nentrș kș se fșkșse ziorș bine. — Avrșm se dșse șș reklame.

Andrei dedese ordine din ȕealaltș zi ospeliertșlș șșș șș i gșseaskș o kșrșğđ mi kș kaî bșnî, nentrș a merge la Pștna.

Trșșșra venise.

El lșșș o parte din bagagișl șșș în kamera ȕe o avea înkiriats la *Para de asr*, kșȕî era șș se în-toarkș iar n'akolo.

Andrei mi Lina se țkarkș în trșșșrș. iar Tera-pont rșmase înkș în ȕernșğđî, kș voia șș se mai întșlneaskș kș kamaraziî șșî de șșdîi.

Dirigindșse trșșșra ne înoseaoa desnre Vestș ȕe formeazș o linie dreaptș mșrginitș de mandșrî lșr-gșlege mi adînçî, dșnș ȕe ei lșsarș înapoî oramșl, kș-te-va grșdinî de ikonomie mi kște-va sate, trekșnd mi vre o doșș dealșrî, ajșnșerș la țîrgșlegșl Storojineğș, șnde rșmaserș neste noante.

Șn boerș nroprietarș, kare i a fost nrîimit în kasa sa, nș voia șș i lase niçî a doșa zi șș nleȕe.

Storojineğș e înmortantș nentrș stabilimentșl de bșl ȕe'l are, șitșatș fiind în marginea rîșlșî Sirețlșș.

Adoșa zi, 14 Așğșșșș, nlekarș din Storojineğș

pe un timp d'o minșnată frământare; dar după ce trecură prin romanticele păduri de pe dealurile învecinate mi trecură niște meseri akonierite d'o aleasă agrikultură, când făr la Krasna un noră de ploaie îi dău în lokș la un birtă nemțeskă, mai bine de trei ore. Plekară sîind kam kă anevoină dealurile ună după altă kare skoate la Vikovă. Vikovă înfăgimază niște alee de ploni ka mi chele de lîngă Чернэвці. Akolo sint grajdurile împărtășimii, unde se kăltivă kaî de origine bîră. De la Vikovă înainte pe mosea este Strajea; de la Strajea traversară un riș mi anșkară pe sîb mîrșă șnor mîrșă. Lokș din ce în ce arătîndu-se mai selbatikă kă drămsă în mai mîlte direnșimii, kocimșă rîțvî kalea. Era de tot noante kă întănerekă spîimîntător mi niște fâlgere anșoda anronierea unei vijălii mari. Orele înaintaseră kătră mezisă nopții mi kăltătorii nostri nă mîiaș unde sînt. Tănetă șla kă sîlbătăcie mi la lămina fâlgersăli eraș arătate niște stăvîi skarnoase mi niște kopavî gromii sfîrimaș de trăsnetă. Drămsă din ce în ce se îngăsta mi vîile răsăna de mîrmăra apelor, făr ka kăltători să poată vedea înainte de kă o nînză de negră. Ei învenșeră a se îngrijea; — ar fi voită să se opriaskă unde-va, să întăneaskă vre un omă, pe vre un păstoră pe kare să 'l întăbe, dar era foarte tărziă mi pîrgile acelea sînt nelokșite. Trecură pe lîngă o rîu în kare era să se profăndeze, daka nă ar fi zărit-o la lămina fâlgersăli. În întănerikăli nopții întălniră un omă kălare trekînd pe lîngă din mi kă o izdială ka a fâlgersăli. — Ei voită să 'l întăbe. Strigară din toate năterile: — unde merge

drum ăcesta?... Kălărețul sberă ne lingă eî fără a 'mî întoarce kapl mi fără a le răsunde...

Intrară într'o vale ne kare karge o apă n'între niște bolovani de peatră, mi n'între niște komaci trăn-kiași. Țe-va mai 'nainte asziră lătrăși snor kăini. Inima le bătă de bătărie. — Se dirigeară într'akolo unde aș. aszit kăini. — Zăriră lăvind sn fokșorș mi asziră gărî de oameni kari vorbeaș. Akolo era niște ferăstrae de skindări. — Întrebară n'acei oameni mi eî spușeră kă aș rătăcit kalea, dar kă monastirea Păstna nă era departe... Eî lăgară de kălășză ne snă din acei oameni: se întărnără înapoi mi emiră în drumă de unde apoî sosiră la Păstna. Păstna se vâză într'o fândățără între mănăi, ilăminată de pretăindenî de fokșri mi de făklii. — Monastirea se afla în privighere; biserika mi kiliile fiind nline kă o nămeroasă societate de vizitatori, veniți de zioa xramăși bisericei. — Aszirea klonotăși între mănăi dete de mître kălătorilor nostri kă aș sosit.

Bătără la porțile monastirei. — O voce din lăuntră întrebă cine e? Dănră țe spușeră cine sînt, le deskise.

Abia intrară ne porțile monastirei mi ploaia kăză în torente de ărla mănăi. Andrei mi Lina îndată țe sosiră merșeră în biserikă kare era plină de oameni. Kăză mirare îi konrinse kănd vâzără lingă strana din stînga ne o kălăștrîngă de la Varatekș, o faimoasă kăntăreagă țe venise să escheleze prin deosebăți eî talentă mi vocea sa năkășă, de ayeasă sărăbătoare, mi lingă dînsa se afla Maria.

Maria la Păstna în Băkovina? ziseră de odată în sinele Andrei mi Lina.

Monastirea Pstna sitzată într-o oare care distanță spre Nordș de la Rădăuți, între doi mănăstiri mi kergând n'alătoria o anșoară. seamănă nrea măt prin konstrucțiunea sa mi prin lokalitate k monastirea Slatina. Ea este okolită de un mărș înaltă mi având de gisri împregisr-i ferestrei de metereze. În vekime era fortifikată ka o cetate. Toate monastirile konstruite srb noalele mănșilor înfșimază o linie întinsă de cetăți, prekăm de la Pstna în josș e Săchevița, Rădăuți, Moldovița, Xămora, Slatina, Rîmka, Neamț, Biserikani, Pîngbrauți, Bistrița, Răsbœni mi altele.....

Pstna având un nēmărș de kșlgșri destinăți pentră serviciile biserice mi de a da ospitalitate k lătorilorș, înfșimază tot ce poate mșlșmi vederea mi a însșla nietate. Un rënd de kase kanimșe nălate mșrginimșe partea sa despre Vestș; despre Nord mi Sdș are asemenī kște un rëndș de kilii amezate mi kș grădinige ne dinainte-le. Spre poartă e klonița, o konstrucțiune de o înțlșime novivită, în kare se află mai mște klonote de deosebite mșrimi mi unș kare e de o mșrime monstrușă se nēmimște Bșga.....

Tradițiunea ne arată despre fșndarea avestei monastiri, kș Domnș Stefan aflândș-se în resbelș kș inemici patrii, a venit sș konslște despre soarta armelor ne un irimitș nșmit Daniil, cel ce lokșia într-o groț anșoane șnde este ea astă-zī konstruită. Irimitș Daniil nriimi kș bșksrie ne Domnitorș Stefan mi îi sșșse kș va fi învîngștorș asșpra inemiciilor, dar dșnș ce va sșvîrmi resbelș sș zideaskș o biserikă kș xramș nșmelș Maișei Domnșlș. Aveastă im-

pregisrare de te namtere fãdãgisei monastirei Pst-na. Loksi saș grotã unde a loksit irimitel Daniil se kãnoamte mi se viziteazã kiar astã-zì de amatori.

Biserika Pstni, de o çirkonferinçã prekãm ar fi biserika monastirii Kozia mi întokmaì dẽpã modelsiș çe 'l are mi biserika mr. Slatina; mări ei se aflã sprijiniți de kãte trei koloane de neatrã, de amũdõe latãrile, çe o întãremte. Înzlçimea ei este notrivitã kã întinderea mi lãrgimea çe o are; katani-teasma ei e mãreazã mi strãlçuitoare... Zãgrãviea pã-regilor în freskã, skãlntãra de kare e înavãgiltã, flo-riile d'ãrite çe înkongisrã ikoanele pãznicare mi kã-çeã çeã mare de la Pantokratorș e tot çe pãtemș nãmî klasikș. — Ikoanele Împãrțemii kã argintãri ne la koroane mi ne la mũnile Sãnçilor, kandle de argintș mi tot felș de odoare sãnate ajrș, vestmin-tãrii vekî kãssãte kã firș, kã mãtșsãri mi kã mãr-gãritare: aere, filoane mi altele, lãkrate kiar de mũ-nile Doamnelor mi domniçelor ktitore, mausskrinte preçioase, între kare se gãsemte o evãnghelie koniãtã kiar de mũna lãi Stefan Vodã, fel de fel de obiekte dũrãite sãnțelșî altarș, mi kiar mormintele ktitorale çe de neatrã skãlntate kã artã, toate dovedesk çivi-lisagisea mi istoria sãnșî noușl kare s'a lãntat pentrã krestințate mi pentrã çivilisagise... .

Înlãntrã bisericei se aflã opt morminte kare a-tragș devonisea vizitatorilor, demtentãnd în inimile lorș respektș pentrã ferichita memorie ațelor çe odix-nesk akolo... . Ațeste morminte fiind natrã la miz-lokșl bisericei, kãte dõeã limite la sãn lokș mi în fa-çũ sũele de altele, sũre partea dreantã mi sũre par-tea stãngã, se aflã nimate firide boltite de neatrã, în-

Între keroa se văd petrele sapolkrare, de o marmură kkrată albă, kă inskripițiune ne dinsele în limba slavonă, mi având împregisr-le kornimări de flori ajră, mi altele asemenea mai sure tindă ¹⁾.

¹⁾ Komrinderea inskripițiunilor de ne mormintul lui Ștefan Vodă mi de ne cele l-alte morminte:

Pe mormintul desure altară, la dreapta.

„Aici odixneute Ștefan cel Mare Domn al mi, erol Moldaviei, ktitor al acestei monastiri Пана; rinosat la anii 1504.“

Limit de acest mormint.

„Aici odixneute Maria, fiica Radslai Voevod, rinosat la anii 1509.“

Pe mormintul desure altarul la stanga.

„Aici odixneute Maria itia Doamne aiei Ștefan cel Mare, soră lui Șimon împăratului Moskslăi, rinosat la anii 1477.“

Limit de acest mormint.

„Aici odixnesk Bogdan mi Petre, fi al lui Ștefan cel Mare de la intia doamne, kare în koulăria loră, cel intii la anii 1479, iar al doilea în anii 1480 aș mrit.“

Pe mormintul din dreapta, sure tindă.

„Aici odixneute Bogdan Voevodă, fevor al ktitorului Ștefan cel Mare de la a doilea doamne, rinosat la anii 1517.“

Limit de acest mormint.

„Aici odixneute Domnița Maria, fiica voevodului Ștefan cel Mare, de la a doilea doamne, rinosat la anii 1518.“

Celebrarea celor Sante s'vîrşind-se de zioa xramslî bisericeî în silendoare mi mare pomnî, mintea înkinătorilor era înkântatî d'acele imnuri ce atingeaş inimile mi înţlga sşfetele nînî la cherş. S'a vîrşî bîrbaŋî mi femeî de deosebite rituri asistîndî mi adorînd kî acea kîldîrî ne Pirea Sînta Feoara, în auest temnî, Patroana tîţlor kreminilorş.... Doamne mi bîrbaŋî Poloni mi Germani se înkinaş mi adşgeaş tribîţsl devogîşnei lorş împresîrî kî Romîni, dinaintea altarîslî sîntîslî lokamş. — Попорî, tot dîpî kîm s'a vîrşî la celalte monastiri, konkîra viind în nîmeroasî mîlîime: ne 'nşetatş emiaş mi intraş grîpe de familiî romîne mi de toate naşisele ce lokşeskş, în Bîkovina, mi kare nî sîntş streinî de kîţsl bisericeî rîşîritene...

Pe mormîntul din stînga, sîre tîndî.

„Aivîa odîxnemte Maria Doamna a Voevodîslî Petrî Raremî, fevorî a ktîtorîslî Stefan celî Mare, rînosatî în anî 1529.

Lînit de auest mormînt.

„Aivî odîxnewte Voevodî Stefan, nenotş avelî Stefan celî Mare a ktîtorîslî auestî monastiri, rînosatî în anî 1527“

Inskringîşnea de ne klonotele prinşinalş.

„Auest klonotş a nîme Bîga a mînîstiri Pîtni la anî de la Xrs. 1484, s'aş fîkî de ktîtorî ei ferivîţsl Stefan Voevod cel vestit: iarî la anî 1760 s'aş strikat, mi mînîştirea kî ajstorî Mitronolîţslî Iakov Pîtneanî îl aş pîrefîkî mi la anî 1763 iarîmî s'aş strikat mi la anî 1818, prin silînga igîmensîslî Filaret Bendeovski, kî ajstorî boerilor Ilie Ilkîî, Dimitrakî Kostian mi Vasilie Vasil k'o iarîmî de isnovş s'aş pîrefîkî. — „Lokşitori mi pîringî kred kî sînetî klonotîslî zîce: „Auzî Doamne glasî lorş!....“

Doșul portrete a le lăi Stefan Vodă, șuți konservat din timpi kând el a domnit, zăgrăvit ne nînză kă olis, afăndu-se nășă în lăutru bisericeî ne pîrete d'asăpna mormintăi din dreapta, șuțe altară, iar altă, koiet mai nășă, fiind denșă în sala de mînkare, infănușăz, șuind mîrirea kă pietatea mi eroismă kă îngelepășnea, ne marele bîrbat, a kîrăia virtute nă i o nășă nega mi ipșămi înemici lăi.

A doșă zi — 16 Avgăst, prekă e obișăișă se fîkă parastășă la morminte kă kolivă, kă nășăromi nreopî, kă fîklii aurăse, kă kăntări, kă klo, notele resănd mi kă tot ceremonială. Okii tătlor ăraș mîiagi de lakrime așzind așele kăntări de lășă, de glorie mi de eternă memorie nrea ferigilor rîșopăi...

Nă se poate deskrie entășiasmă Moldovenilor mi al tătlor Romănilor kari se afăș de fagă. — Ței mai măgi ăraș ingeșkiagi la morminte mi pîngăă...

Așeste morminte, șănt akă kăgi-va ană, s'ăș desgrănat mi s'a gătă în ele kăte-va restări kare se nășătrează kă mătă vengăgie... Așele obiekte gătăsite în mormintă lăi Stefan Vodă mi nă al Doamnelor kară sînt alășăria, prekă o diademă a Doamnei, nimate bămbi de argintă mi altele, fave ne Romăni mi ne streini șă alerge în togă ană, de zioa așeasta, șuțe a le vedea. — Amora de nătrie, resăktă nentă tot ăe ă sakă, skînteia eroismăi, infăkărarea nentă tot ăe ă patriotikă mi regenerată dekărg toate de la așeste Șănte lokame, din skînteia sakă ăe lășă mormintele loră.

Amă dar monastirea Pătna, în kare se gătăse

repasând cenzura acestui mare erod, acestui mare bine-făcător al patriei, e cea dăntii kare, ka mi biserika Voloveș 1), unde se află mormîntat Dragomî, întîiul Domnș mi fondatorul Prinvinatsiei Moldovii, va fi tot-d'asna kș nlăvure vizitatș de toți Românii...

Onrîndș ne de la ayeasta șu momentș, katș, șnre kompletarea materiei ce am tratat, șș dăm achi lektorsiei oare-kare deslșmiri desure vele ce s'a fost netrekst kș o zi îndrșrtș, asșnra șnș personagiș ne kare il vșzșrșm disnarșnd din strada principalș, la Țernșșș.

Grigore, prekșm se mtie, promisese fidanșatei sale la Șșyiava, kș mai nainte de 15 a le lșnei se va întarna ka șș meargș kș dînsa mi kș momșl ei la ayeastș monastire. Reșinșndșl oare-kare trebî, daka nș niskaiva intrige, el întarziase la Țernșșș, autenșrșnd ne șu oare-kare personagiș misteriosș mi importantș, kare linsia de akolo ... Nș mtim de șnde pșnș șnde, de vine mi prin vine, fș el întrodșs în kasa bietsiei bștrînș, momș Glierii; mi negremit kș tot de vre șnșl d'ai klișei avelia, fș întrodșs mi în kasa proprietarșlșl kare didese osușșșl... Poate kș mi presînga lșl akolo fșsesse kș intenșisne d'a adșce șu servișș avelșl personagiș, kșrșia îi șerșștorise favoarea. Dar lșkrșrile akolo merseserș kam deuarie kș diskșșisnile ce el nș le pștea șșferi, prekșm nș poate șșferi soboli lșmîna.

1) Asemenea aflșm la biserika Domniaskș din Kșrtea d'Argemș, neștra de la mormîntșl lșl Radș Negrș, mi la Mn. Kozia mormîntșl lșl Mirșea, mi alștșrî mořmîntșl mamei kș toatș familia lșl Mișai viteazș.

Personagiș acela era kapel propagandei ce o mai nămirăm în kanitel precedenț; kare lăkra ne-
'nchetat prin toate mizloachele, mi prin fel de fel de
oameni, să fakz ne Români a krede kă pătarea Ца-
рăлă... planz tot-d'asna asenra lorș m'asenra kre-
stinilor ortodoksî din Orientș, ka ūna mi nămai sna
singurș de la kare s'amteantz mîntăirea tătălor...

Grigore făsese kreskăt nentz o ama treabz, în
monastirea Neamțel, dar el pînă akem era nămai
șn asuriant ka să se împărtășiască de acea onoare.—
El kăsta de o kam-datz kă orî ce preșș să se bș-
kăre de kreditș ne lîngz avel personagiș...

Posigișnea lăi dar, prekem vedegî, nă'l iertasș
stea indiferenț, mi să anrobe ȳele ȳe se zicea desure
regenerarea mi de viitorșl Românilor; fiind kă inte-
resșl propagandei mi a korifeilor ei este să nă se
prea vorbească de ayeasta; să nă se prea demtente
Româniî, să nă prinzș ei pătare mi altele... De in-
teressl ayeștei partide, este să se strice orî ȳe mo-
nămentș, să se strice mi să nearz orî ȳe aktș kare
dovedemte kă Româniî a fost odatz o nașiane năster-
nikș...¹⁾ Ama dar Grigore, îngelegeșl dămneavoaștrș,
era angageatș să meargz să dea raportș desure kăte
asșize vorbindș-se; de ayea mi plekase mai 'nainte
d'a se termina banketșl. Vederea avelor Moldoveni
akolo nă mai nășin kontrăbăise la retragerea lăi!

El venise ne joăș pînă în stradele Chernășșilor,
distanța ne fiind ama mare, de la momioara avelă
proprietarș șnde se didese banketșlș.

¹⁾ Dovadz desure ayeasta este kălegerea mi rădikarea atî-
tor akte din arhivele năinșinatelor la 1929 mi 'n alte
epoche.

Din fatalitate, kând se îngina zioa kx noantea, prekxm i e kxnoskxt lektorxlsl, îi emi înainte jidovxl, kxrxia îi lxase trei sste galbeni pe niunte polige de nixl o valoare.

Grigore, fxlxl mxlkar sx viseze de xna ka a-
ceasta, se vxzx de o datx prins în kankanx, întal-
ninds-se kx Avrsm kare venise la Chernxgxl într'a-
dins pentrx el, mi'l kxsta. Se vede din ayeasta kx
nx e minxismx zikxtoaren: nx face, kx xi se face!..

Jidovxl era sxriosx; ar fi fost în stare sx'l tî-
raskx dinaintea ixtigiei mi din ayeasta s'ar fi divolgat
m'alte mxlte infamiî ve le fxlkse. Toate aspiragiî-
nile lxî atxnyî s'ar fi stins întokmai ka xñ visx; — el
kare se lxnta mi 'm' ar fi dat mxxna însxmî kx Satan
pentrx bani mi pentrx a sta la nxtere!.. Voi dar sx
se skane pentrx tot-d'axna d'ayest jidovx.

Daka Muciu Scevola, avel jxne Roman, imî nx-
sese mxxna pe jxratekx pentrx kx n'a nemerit sx lo-
veaskx pe xñ tiran înemikxl patriei sale, el asemeni
'm'ar fi nedensit ayeastx mxxn kx a lovit foarte ne-
sigxrx pe antagonistxl sxx xel perikxlôsx. Ayeasta
se întxmnlx kxte odatx mi xnor tiranî kari vor sx
sfxmie, kx sforxa ve o are în mxxnile lorx, ne niunte
sxraxî sxnxmî xei ve le vere sokotealx de fantele mi
de kondxita lorx...

Grigore, dxnx ve nlxntx kxgitsl kxm urtim, în
mealele bietslsl jidovx mi se fxlkse nevzxstx, nxtx
lesne sx afle kx lovixra nx era mortalx, mi kx îl
kxsta pe toate drxmurile mi pe toate notexile gen-
darmii sx'l prindx.

Akxm kaxxa sa era perdxtx, mi toate aspiragiî-
nile lxî nimixite!..

Statu de se gîndi ce s'ă fak' mî ce drîmă s'a-
pîce, dînt' o așua întîmblare. Cel pîșin s'ă poat'ă
nentr' ōn kîrsă de tîmă s'ă n'ă fie în Bîkovina. Îi
veni în minte k'ă ar pîstea s'ă se dîkt' în Rîssia, s'ă
treakt' de ōn monaxă refîgită; mai ales k'ă kîlîgî-
rîi din Neamăș protestar'ă tot-d'ășna orî ce fanîș al
gîvernîslî Romîni, pîșînd-se sîbt egida rîșeaskî ..

Mai kîșet'ă la însîrîtoarea sa, îmî adîșe amînte
de promîșîșnîle ce didese Glikeriî mî momîslî ei,
se kibzî, s'ă invîrtî k'ă mintea mereă, dar nimîkă n'ă
gîșî mai nemerî de kît s'ă treakt' în Basarabia ne
la Boian.

Tot n'ă voi îns'ă, s'ă n'ă se eșnîșe, trekînd în Rîssia
fîr'ă a lîș mîkar o skîrîșoare de rekomandîșie de la
ōn kîlîgîrîș kîre este mîșna mî șrekeă dreant'ă lîng'ă
Epîskopî ..

Afî k'ă avela se dîșese la monastîrea Șîșevîșă
mî poate k'ă de zîoa xramîslî va merge la Pîșna.
Eî lîș dar drîmăș sîr'ă a se dîșe la Șîșevîșă k'ă s'ă
gîșîask'ă ne pîrotektorsî s'ăș akolo, s'ă î se konfe-
seze de toate yele ce a fîkîș mî s'ă îmîlore pîotek-
pîșnea sa.

El trekîș înt'r' o kîrîșîoar'ă îște ne la Rîdîșîșî
kîre e sîșîat ne ōn mesă întîș, mî d'akolo se diri-
ge kître Șîșevîșă. În Rîdîșîșî se afîș bîșerîka ve-
keî epîskopîî a Moldavîî, fîșdat'ă de Aleșandr'ă cel
Bîșî .. Șîșevîșă are ōn frîșmîșș edîfîvîș, fîșînd o
monastîre k'ă kîșîî-va pîrîngî, sîșîat'ă sîbt nîște po-
le de mîșîșî. — Akolo se afîș mormîntate yenzîșele
lîșî Ieremîa mî Sîmeon Movîlî. Domîșî Moldovîî. Gri-
gîre n'ă gîșî akolî ne avel kîre îl kîșîta. — Ne fîșînd
sîșîrîș a șta la Șîșevîșă, pîekt'ă kître Pîșna. Kîșînd

sosi la Pstna întrebă pe un pîrinte de la metoksl monastirei, daka Arximandritul a venit de zioa xramslsi. Acel pîringelș îi răsponse că n'a venit încă. Grigore nu pricea ce s'întî mai înkinziask desne protektorulș s'îș. Dar fiindș că venise pînt în marginea monastirei Pstna, căută să intre înlăuntr. De mîltele căgetri ce îi frîmîntase cănsul par'că era lînsit de miute. El se afla atîncu într'o pozițiune căm nu mai fcsese nicî o dată !

De la Sucevița el venise călare mi călăi îl lăsa la grajdulș afară din cărtea monastirei. Intrînd pe poarta monastirei, tokmai sosise o cărăuș de afară; mi i s'a pîrst că vedea într'însa pe čineva kare semăna că Glikeria. Fc mi mai mîlt tîrbîrat adăcîndușii aminte că 'm'a călkat parola, mi că ea l'a autentat că impecieugă.

Era tokmai la timnul pîrnsulșî kînd sosi el, mi pîringulș îmureșnă că vizitatorii se aflaș în trapezrie. Pînt dar s'î încredingeză daka în adevărș a venit Glikeria akolo că momul ei, nrekăm ea îi zisesă, saș nu, el intră pe mîrsl apartamentelor kare se gîsesk sîtsate snre dreanta bisericei.

Băta din întîmnlare la o șmă. O voce îi răsponse din năuntr. . . El era palidș la față, inima îi bătea mi un nresimdgimentș neîngheles îi tîrmenta toatș fînga.

Dăpă ce îi răsponse acea voce, el intră în lăuntr. . .

Rămase înmîrmșrit fîrș a pîtea zice o vorbă vîzîud în acea kameră, dăpă ce deskise șma, pe Maria: acea Maria pe kare el o tîrdase, saș a zice mai bine ne kare o maltratase. . .

— Ce vâz? Dămnezește! ce întîmplare? zise el dîndu-și che stîtu kîtu-va fîrî a pîtea vorbi, Mario! Mario!....

Maria stîtu nemîmkatu în mîzloksî stanței, kare de mi la închenst skimbî sege vîzîndu-și, lîrî apoi un aerî seriosî mi 'mî posomorî frîntea. — Ea nu pîrî zîce nimikî.

Tot ce pîtem amînti despre Maria este kî sîvenîrîl ce îî rîmîsese pîntîrî Grîgore, kî toate kî ea odatî îî îsbîse atît de mîlt, erî întokmî kî sîvenîrîl zîueî katastrofe ce se întîmplî fie kîrîia om odatî în vîaga sa, la kare nu se gîndîte fîrî a se înfîora. — Maria însî de atîncî avîsese o kondsîtî esemîlarîe. Ea a fost înstalatî în monastîrea Varatekîl, nu kî skonî de a se kîlîgîrî, dar kî skonî de a gîsî lînîmtîre pîntîrî sîfletî ei bolnavî mi a se întîrî pîrî lîmîna edîkîjîneî. Ea cherîse voea sîperîoareî ayeleî monastîrî pîrekîm mi de la pîrîntele ei partîkîslarîl, kî sî meargî împîredu kî o kîlîgîrîdu bîtrînî la mîi mîlte monastîrî din Bîkovîna. Partîkîslarîl mîtînd kî fînî sîî Andreî mi Lîna asemînea se gîsîaî dîmî în Bîkovîna, le skrîse kî postîca în kestîsnea Marîi, dar skrîsoareî a fost întîrîzîat ne dîrmî mi nu o pîmîserî înkî pîntî la plekareî lor din Chernîbîlî.

— Ce voemîtî, domînele? zîse în vele din zîrmî Maria lîî Grîgore cel ce parîkî kîrîta a 'întîrîsîne tîcherea zîtîndîse zîmît la dînsa dar nu kîteza a vorbi.

— Oî! Dămnezește! adogî el arînkîndî-se la mîchoarele ei, bîne kî te am gîsît sî 'mî cher ertare Mario, sî ver îertare de kîte mî am gîremît!... Mîtîî kî sînt vînovît dînîntea ta, dar îarî mîtîî kî aî un

săfletă bătă, mi o inimă nobilă, — autent iertarea ta!...

— Mi ai greșit mie, domneata? Ești nu te cunoști, nu te am văzut nici odată!... Mi ea voi să se retragă în apartamentul lateral, prin o ușă, de la stânga.

— Nu pleca ast-fel, Mario! Tu ai dreptate să fii supărat pe mine; ai dreptate, dar eu am simțit remușcare de ceea ce am făcut... Săfletul meu este rănit, inima mea plânge, remușcarea o simțuși violență astăzi de fantă mea de ieri!... Mario, dacă ai voi să pleci amândoi înaintea la Moldova, ax! Mario, m'ami înkina dăie ca și Dămezeș!... Șite răit pentru Băkovina mi pentru oameni ei n'ami voi nici să'mi mai adăk aminte!...

Nu uităm dacă Maria a simțit vre o miușcare în inima ei așzind încă odată vorbele lui Grigore, dar în poziția în care ea se găsea era datoare a nu da nici o atenție și omă care a fost amăruit-o.... Ea se temea năa mult de bătrâna călăgăriță că care făcuse venit.

— Adăpă aminte! adăpă aminte!... fă tot răspunsul ei, scoală-te mi eu d'ieri!

Grigore întâlnind-o după și ană mi mai bine de când o abandonase, văzând-o atât de jână mi atât de dăie, n'ale călăria băse, că toate serioșitatea kiplă ei, năea că vedea și sârisă angelică, răspunzând prin dăieaga vorbelor o săvâ armonie, prin călătră ei năetatea mi amoră, ar fi voit dacă i ar fi mai stat prin năstingă și sakrifă totă pentru dănsa, să repare avel miserabilă treacă.

— Nămai pe tine te am iubit Mario! nămai la

tinc m'am gândit tot-d'asna: nimicș nș e în lume ka-re sș uregiaskș ka fiinga ta!...

Maria, kș toatș reaoa pșrtarea lșî nentș ka-re o alta 'l ar fi blasfemat, se simșî nentș șn ino-mentș atinsș de simșimentel komșștimirei. Ea îi sș-rise voind a'l rșdika de josș. Kșnd ea apunio mșî-nile ei delikate de bragișl lșî pșrea kș esala profș-mșl florilor de kare el se îmbșta...

— Oș! Mario kșt te izbesk!

— Adșșî amintē! adșșî aminte!... repetș ea înkș odatș.

Dar în așel momentș șma de la șșligș se des-kise, Maria skoase șn dișștș mi sbsrș, prin șma de la mizlokș, în kamera lateralș.

Glikeria mi fratele ei se pșsintarș.

— Intrș, Glikerio, zise Leon sori-si, aișî sîntem la monastire, aișî e kasa tștșlor.

Grigore aflșndș-se în fașa fidangatei sale mi a kșmnatșlșî sșș într'o ast-fel de sitșagisne, ar fi ure-ferat de zece ori mai bine sș moarș.

— A! xal domșșle, dșmneata emti aișî mi sora mea te amțenta la Șșviava?... Țe nș mti kș în pșșine zile se va termina kșșșniile mi înșogirea dșmnea-voastrș?...

— Așa! așa!... rșșșșș Grigore fșkșndș-se romș la fașș mi okiș în kaptș-i se țarbșrase, Țe me-reș îi avea așintșșî kștre șma pe șnde se retrșsese Maria.

Leon se reuezi mi'l anșkș de șn bragiș:

— Miserabile! emti nrins akșm!... Toate fan-tele tale sînt divolgate... Infame! te ai înțodșș în kasa bșșșlșî meș, ai Țerșt mșșna sori-mi, ai emi kș

ge îmi trebuie, kăstă să mî o dai; kiar akă îndată te voiș kăsta!..

— Țe o să mă fak! Țe o să mă fak, Dămne-zeșle!.. zicea Grigore smilitș.

Maria ka kăm era satisfăkătă de ajăus desure kondsita lăi trekătă, mi mai mëlț țerbărată de kăte le azzi de el în ațest momentș, singăra simțire de amorș de ștă, saș de komnățimire Țe rămase în sș-fletșl ei, fș de a'i arăta o șmă pe șnde să iasă.

— П'ачі поўі сь емі, п'ачі поўі сь емі!.. îi zise ea, aprinsă la față mi k'o kăstățeră de tot se-rioasă...

— Ax! emi! șu Angelș!... îi zise el întor-kînd-se kătre dînsa mi lăntăndșse a'i jîmbrăjîma măinile, kănd ea se retrăgea kățș pștea.

— Kiar akăm îndată te voiș kăsta!.. se azzi o voce de afară.

Grigore emi reșede mi alergă îndată la grajdîș șunde îmi înșelă kală kă kare venise.

Omul însă dominat de pasișni în desperațiea sa fiind o feară, urin vișii mi fatalitate șălbățșvindș-se mi stingăndș-se în el orî Țe simțimentș nobile, de-viindș mai vindikativș mi mai krădș de kăt xiena, răsășnarea nă gășemte la el margini; amă dar mi Grigore predestinat de la namțere, arănkăndș-se kă totșl la desfrînare mi pșșind gradatș de la korșmu-pișne la astăpie, de la înșelătorie la trădare, de la doringă de a pședomni la setea de a vșrsa șînge; de la infamie la șvidere, mi de la ațestea la alte kri-me mai marî, el nă kăsta akăm de kăt 'a șvide mi d'a vedea ne toții inemișl lăi perind, ka să fie kă de-șăvîrmire învingătorș... Pe kănd dar el, ațest Gri-

gore, ce nă mai kredea ničî în Dămnezeș ničî în Satan, kare îmi bătuse jokș de biserikă, de omenire, de amorș mi de ori ce princhinș sakră, într'unș momentș de o nebnie estremă, o nștere fatală, o înșingă satanikă înșoșită de o montă infernală, îi zise să râmîe nîră în amărgă mi, ajstat de întșnerikăș nopții, să dea fokș la kiliile monastirei să neară a-kolo nîră la cel din șrmă din antagonisti lăi... ¹⁾ Pe de o parte îmi dresă kală, înkingînd bine meaoa ne el, mi 'l trase mai la o parte, de șnde s'î gîșeaskă le-sne kînd va fi să nlece, ne de alta armăndș-se kă nînte tîvîșni aprinmi, kînd lămea se nregătea să meargă la priveghere, isbăti să între în monastire, iarămi prin lokăl ne șnde emise din kiliă, mi d'akolo nătrănzînd în kloponiș să arșuce fokș... Leon îl întămăinș în șma kloponidei, dar el arșukă fokșăș șure kiliă fără a prodșce ničî șn efektă. — Ce ai voit să faci kă fokș? de ce pîneaî în mîră tîvîșni aprinmi?

Grigore în cea mai de ne șrmă\desuerare îi răsșuse:

— Pentră kă am voit să daș fokș să ardeni voi imăreșă kă mine în așeste kiliă...

Leon strigă: ajștoră!.. ajștoră! mi se arșukă așșură-i ka să 'l prindă. Pînt să alerge pîrinăi saș vizitatori, șure a pșne mîna ne el mi a 'l da în mîșnile ișștișiei, Grigore adșnăndș-mi toate nșterile se lăntă ka șn Diavolă să skane din Mîșnile lăi Le-

¹⁾ Nă utim daka dintre inemii naționalității române se gîșesk șmi kare aș înșăvinare d'a inșendia monșmentele șurei... deșăl kă nînte așemenea kazrî s'a întămălat kam des la noi...

on, mi kând fș trei nași înanoi, skoase iste sn nistol din pozsnarș-î, îl deskȃrkș mi zise: — „Iatș repara-giea de sșnge ȃe aî ȃerst-o dē la mine!“ Grigore sȃri ne fereastră ȃea din josș a klononigei afarș din kȃrtea monastirei...

Mșlgimea vizitatorilor mi pȃringiî monastirei a-szind deskȃrkșȃra armei veniserș kș fakle aurin-se, mi sniî kiar se armaserș. Leon eră îmngșkat la sn niȃorș. El se gîng kș mȃna ne parȃea șnde se simgi kș este lovit...

Leon kșgetșnd snontanis, într'șn moment, pentrș kș sȃ nș nșe niȃi de kșm în jokș nșmele sori-si, tȃkș de Grigore... El zise ȃelor ȃe 'l întrebaș kș niște tȃlxari se înȃerkaserș a da fokș monastirei mi kș prinzșnd ne șnșl dintre ei, în lșntș aȃela a tras kș nistolș mi l'a nemerit în niȃorș.

Astș îmngregirare nșse toatș monastirea în ni-ȃoare, norșile se înkise, mi fș bine strȃjșitș nînz a doșă zi.

ȃe s'a întȃmulat kș Grigore nș mai ntim; de-stel kș în mezișl nongiî, ne sn întșnerikș de moarte, într'o vijelie de peire mi la lșmina fșlgerilor, el s'a întȃluit kș trșșșra lși Andrei kând rȃtșȃise kalea.

Tșnetele mi vijeliea n'a kontenit nînz a doșă zi la zica jșmȃtate. Torenteles mȃrise atit de mșltș rîșrile înkșt konȃȃi bȃtrșni îi desrȃdȃȃinase mi îi nșrtase ne sninarea șndelor tșrbșre mi înfșriate: Trș-snetșl a fost lovit de kȃte-ȃa ori în aȃea noante în stșnȃȃi mi în arbșri, de kare a detșnat mșngiî mi mo-nastirea Pștna.

Oamenii, ȃei vizitatori mi iukîntori prekșm mergș pelegirini la lokșrile Șante, adȃogaș rșgȃȃișnea lorș

ardinte katre cel A-tot-Pstinte, ka sã inveteze a-
cea sgãdãire a elementelor kare se lãptaã atit de ta-
re intre dinsele, ãnsurãnd groazã mi kãtreinãrã în i-
nimile tãtslor.

A doza zi, dãnã literghie, a venit intire kã vi-
jeliea prodãsese mãlte nenorociri, kã s'a rãnãs oamenii
mi vite. Intre altele se vorbea kã un omã kãlare
spãriindã-i-se kalãl de sklinirea fãlgerãlãrã ce i a tre-
kãt pe dinaintea okilor, a fost dat intr'o rãnã, mi kã
a doza zi 'l a gãsit lokãtorii mãi mãlt fãrã sãfletã.

Dãnã ce a stãtãt vijeliea sosirã la monastire ia-
rãmã o mãlãime de vizitatori, prekãm mi kãrã-va din-
tre acei ce se aflaserã la banketãl de la Chernãrã,
impreunã kã Teranont. Ori cine sosia akolo kãrãta
sã intre bãnãi în biserikã. Toate kasele, kilile, tra-
neza mi pãnã n' afarã din monastire era nlin de lã-
me; mãi mãltã de kãt ori kãnd, kare venise sã asi-
ste la xramãl bisericeii mi la pomenirea Prea ferici-
tilor ktitori Stefan Vodã kã togã ai stã...

Teranont ãdatã ce emi din biserikã mi nãtã
vorbi lã Andrei îi zise:

— Vezi kã gãsiiã pe aceea kare o ãbesk?..

Andrei mi Lina rãmaserã ãmmiragã.

Acea pe kare Teranont o rekãnoskã mi o arg-
tã, beã, sãavã ka o floare, era Maria!..

CONCLUSIUNE.

Amer venia de la Satãgãra, sãde avãsese mãi
mãlte ãntrevorbiri kã marele rabin; el devenise un
fãl de filosofã, dãnã kãte le vãzãse mi le ãnchekase. —

El se întâlnește cu Andrei și cu Lina în câte-va rânduri la Чернэвці, pe la începutul lui Septembrie.

Andrei ocupă tot apartamentul la *Цара де асрэ*. El trimisese pe Terapont ca să cerceteze la ospitalul de civili al orașului ce s'a mai făcut cu acel Grigore, dacă mai dă semne de viață sau a murit.

Grigore făcuse găsit de locșitorii satelor cu canal sfărșit și cu un micorș frânt, în una din rînele dintre stăruți a le Băkovini; ne kare bieții oameni îl adăseră îndată mi'l amezară la ospitalul din Чернэвці. De mi în Băkovina drumurile, prekm arătarăm, se află în bună stare, mi toate lucrurile unde se formează vre o rîpă, se găsesc lătrate de nimte plămări de lemne groase, ca călătorii în ori ce timp să fie siguri, Grigore însă, în foga sa de noapte, lăsase drumul cel mare, mi căsătase să traverseze mărișul pentru a emi în Transilvania. — Așkase dar prin nimte lucruri cu totul nepraktikabile. Șneriindă-i-se kălăi, kare nu prea era învățat bine cu călăria, intr'în timp să vijăliosă ca acela, de nensmerate țnete mi falgere, el fă asvirlit în una din stăruți, unde rămase ca mortă, pînă kănd adăoza-zi îl găsi locșitorii.

Andrei dar pe la începutul lui Septembrie primise o skrisoare de la Moldova. Era skrisoarea ce partikulară Paris i o trimisese skriindă-i desne Maria. Iată ce konrindea aveastă enistolă:

„Iăbite Andrei, vei vedea pe Maria în Băkovina la Чернэвці mi la monastirea Пятна. Kăstă să fi pentru dînsa un frate mi pîrintele ei. De mi astăzi, kăm veniră lucrurile, eș sînt rîinat, datoriile ce am se ărkă la o cifră ce nu o poate akoperi toată starea mea; — la aveastă kălme de kădere se află la

noi astă-zî cea mai mare parte dintre proprietari... am aşkat de am asigurat două mii cinci sute galbeni zestrea Marii, ka găsind-se vre ş'n june bună, vre ş'n june kă simţimente frumoase, ş' se mărte. Dintre toţi konii mei, nentră Maria am avut komptimire; mi nentră kă ş'n părinte e responsabilă dinaintea lui kiar de soartea fiicei sale, n'am voit ka dînsa ş' rămîie pe drămă... Veî zice Linei ş' fie nentră Maria o mamă, prekăm fă nevasta mea nentră dînsa... Priimigî amîndoi salăţările mele."

Terapont veni m'adăse întire kă omul desure kare Andrei voemte a cherveta mărise din zion trecut, mi neste o oră îl va dăce la mormîntare.

Andrei strînse epistola între mîini mi rămase ş'n mîinţă făr a zice o vorbă. Maria se afla kă Lina în kamera laterală fărînduşă înkinăcişnea, stînd îngenskiată dinaintea ikoanei Maicii Domnului.

Terapont, kă aerul său originală, aminti lui Andrei ş' skrie păringilor Marii kă el voemte negremit a o lăa în kăştorie. El nă întiea însă nimikă despre epistola ce Andrei o gînea în mîinile sale.

— Ei bine, adăogă Andrei kă ş'n tonă seriosă, kă nomî bine ne aţee ce gi o alegi de konsoarte?

— Mai întrebî? zise Terapont, ea este ş'n Angel de kandoare, e femeia cea mai pără; ea negremit se roagă în momentul acesta; aşz kiar voreea ei ka o armonie cerească!...

Andrei voia kă sinceritate a îmulini o datorie de amikă.

Ei se traseră păgîn la o narte mi Andrei zise închet:

— Ea este mamă de ş'n konilă!..

Terapont întănekă frîntea: aţeastă îl tărberă; însă

dăru kște-va momente de kșgetări rșmănsș lăi fș xotăritș.

— Trăește, te întreb, pșrintele konilșlăi?

— Nș, de sigărș, nș.

— Daka e ama, ea va fi femeia mea.

— De ce dar ai întreat daka trăește pșrintele konilșlăi ei?

— Ka el sș'șm iă rșsulata de ce a amăgit-o;— m'ășm fi bștăt kș el mi l'ășm fi omorit!..

În stradă trecea pe dinaintea ospățării șn Romănș nșmit Arbșre. — Așesta se trăgea dintr'o originș veke a Moldoviș. El întălni diu întămlare pe Amer ce venia de la Satagșra, pe Moine ce preșmidase konsilișrile la ratemș de la Trotsșm, mi pe Avrșm kare era legat la mănș. — El nș se vindekase inkș bine. Arbșre fiind kș îi kșuomtea pe kștemi trei de la Iasī, se onri kșnd ei vorbeaș. — El le înșlegea limbagiș.

— Tot-d'ășna ăi-am zis kș ai fșkăt rșș, Amer, adșogș Moine, ai kșlkat maksimile religii noastre! Iatș kare sânt ordinile prin kare ne adminiștrăm kasta mi familiile noastre: sș facem bine aproanelși nostrș mi niș de kșm celș de o altș gintș, sș imprșmăștăm pe fratele nostrș fșrș a lșa de la dînsșl kamăș, dar străinșlăi sș lșăm ori kșt de măltș, întreatș pe rabin, Amer, mi el tot ama ăi va șușne; sș nărginim intr'o linie kș totșl a gintei mi kastei noastre, kșșnișile, inkșskririle mi înrșdirile noastre, ka kapitalșrile noastre sș nș treakș niș de kșm la algii... iar tș, Amer, ai fșkăt rșș ăi zik, ai fșkăt prea rșș!.. Tș emti bșnșit de bștrîniș ceș resnektabilă ai kredingei noastre kș ai renegat bazele religi-

șnei, kȃ te șneștî kȃ ȃeî kare vor sȃ ne adskȃ reforme, sȃ ne strîce norșl mî vekile *datini*...

— De ȃe așua, Moime? întreabȃ Amer bankerȃ.

— Șite de ȃe, kontinȃș Moime kȃ entșiasmȃș, nȃ-șî skriseseș eș akȃma este șn anș, kȃte-va lșnî, kȃte-va șȃntȃmȃnî mî kȃte-va zile? mî'n skrisoarea mea, kiar skrisoarea iskȃlitȃ de mine Moime, kȃm mȃ vezî, îșî skrieam sȃ'șî mȃrîșî fata kȃ Avrȃm, kare a dat dovezi kȃ e konservatorȃ obișeirilorȃ ovreștî, mare șuekslantȃș, zarafș de frȃnte mî vestitȃș kȃmȃtarȃș?..

— Nȃ s'a nștat ȃȃeasta, rȃșnȃșe Amer flegmatikȃș: fiika mea n'a voîť.

— ȃe? renetȃ Moime mî mȃi anrîns, trebȃe sȃ o strîngî de gitȃ daka nȃ te askȃlta!... Lacȃ kȃ din molȃtatea dșmitale ȃea a trekȃt la o altȃ kredingȃș, dar anoi mȃi gȃșemȃ mî plȃcere sȃ te dȃșî ne la dînsa? sȃ o mȃi nșmewȃ fiika ta?..

Avrȃm kare sta tristȃș delȃtȃrî afirȃș dȃnd din kanș.

— ȃe eram sȃ fak? adȃogȃ Amer.

— Eș șî am skris: skrisoarea mea o priimiseșî prin kare te înmȃtingȃm kȃ o grozȃvȃ vijelic, șn rȃș-ti'nȃș vine în kasa ta... Eraî datorȃș ka șn tatȃș sȃ nedenseștî ne konilȃl tȃș, sȃ'l kinșemȃ, sȃ'l te-rorezi, sȃ'l nșî la regȃlȃ!...

— Aî fȃkȃt ȃȃeasta kȃ Ilaim fișl tȃș, ȃe ai ales?.. zise Amer lȃi Moime.

Moime lȃșȃ șn momentȃș kanȃl în joșș.

-- Mimelȃ de Ilaim! zise Avrȃm, s'a fȃkȃt kreștin, nȃ este mȃi mȃlt dintre ai noștri, eî e ka mî Lina de o altȃ religîșne.

— Askȃltȃșî, zise Amer kȃ șn ton mȃregȃ, toate religîșnile, anî ȃșzit, toate religîșnile aș șna mȃȃȃ-

eași dînt: d'a învîda ne oameni kəm sî fie ferivîgi! ..

Arbore kare askîlta aचेते, înghele se kî mi între Israiliği, prekəm sînt între toate klasele, se gîseskî kanete retrograde fanatice mi kanete progresiste, le zise:

— Daka vol, Evreii, voigi a trîi bine kî Romania, fie kare kî konsîinda mi kî kredinga sa ne-atinsî, facheđi-vî oameni de treabî; închetagi de la blestemîđii, închetagi de a mai nrîda geara! .. kî daka nî, vî vor face sî fiđi siligi sî dispîregî într'o zi din Moldova...

În aчest momentî în kortegiî fanebrî trekî pe sîgi mi dîpî obiceiî se omrise. — În preatî mi în sikriî învîlit kî postavî negrî, şmat de kîđi-va oameni, forma aчest kortegiî. Ere o zi nrîgasî mi înчepîse pîđin a nikîra de ploaie.

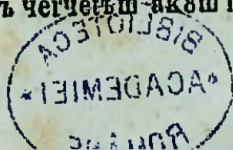
Kampana kî plîngîtorî ei sînetî anşuga tî-tîlor trecerea sîxi omî din viađî.

Lokşitorî mi streiniî alergarî sî se şite. Çele mai mîlte dintre ferestrele din faga stradei se deskiseserî. — Andrei mi Terapont emiserî în noartî kî kanetele desvîlite, mi çeilalgi nriveaş de la ferestre în stradî. Ei întrebarî çine a mîrit? Aflarî kî a-чeasta era mormîntarea lî Grigore.

Atîncî orî çine va fi vîzî ne Maria lîkrîmînd ar fi zis kî lakrimile ei izvoresk din sîvenirî snei vanitîđi, dar nî, ea plîngea gremala mi împrîdinga ei trekî; ea întoarîse kanîl ka kî vederea aчestî kortegiî o fîçea sî se kîtremsîre... uderîea kîşnei ver-ginale nentî orî kare fiikî este uderîea çea mai simđitoare! ..

Avrîm mîxnîî kî s'a sîplatî ne mîniî nentî tot-d'aşna de çei treî sîte galbenî al lî do la Grigore, înfîđimî în kîđi mi mai çisdat; dar adovîrî este kî el lîase de o sîtî de orî ne nedrentî mai mîlt de la lokşitorî...

Fiînd-kî însî dîpî moarte se jîdekî mi sî nrîgesk fantele omîşî, sî çerçetîm akîm ne çine a ko-

stat nerderea şnăi om ka Grigore? Maria îl desnregise, Glikeria se srgase dinaintea relikşelor lăi Sânt Ioan ka daka el nă va fi om virtos, Maika Domnălăi să o skane de măritimăi kă dănsă, Leon era mai măldămit d'a nărta şn glonăş în nălenele sale de kăt daka s'ar fi întăm-nlat ka sora sa să fi fost infortănată... fosta lăi sonie îl blasfema la Iasi, toŋi kreditori săi, toŋi ne kăŋi el înmelise, ne kăŋi trădase mi kiară Arăm, prekăm utim, nă îl bine kăvinta, afart nămai de klika aţelor kărora el făsesse instrămentă d'a perse-kăta ne Romăni. — Tirania adese ori se servemte de nimte asemenea individe!..

Andreî kănoskănd toată viaăa ŋelăi rănosat mi afăcherea lăi kă Avrăm:

— Akăm sîntegăi kăită, zise Andreî Evreălăi ŋelăi tristă.

— De kăte ori văz kă dăch ne şn omă la groapă, zise avrăm, imă adăch aminte de tată-meă, inima mea săngeră!...

— Ţine a fost tată-ţă, Avrăm, mi ŋe s'a în-tămulat kă el?

Avrăm răsănăse lăkrămănd: Tată-meă a dispă-ră, sînt akăm trei-zeăi mi şnă de ană la Iasi, fără să utim ŋel năgin, daka ela mărit, şnde i e mormîntă!...

Andreî se înfiortă mi rămase ka mortă kăndă află kă Avrăm este fiă aţelăi jidovă ne kare îl o-morăiseră avănd asănra sa 6000 galbenă!...

Snektaklăl era aăi săŋimăntătoră; răsănlata a fost fănestă mi părea kă e de ajăus... Fagă în fagă pătăă a se mai vedea fiă a doă oamenă kare în kămp-năna lăi Dămnăzeă, dăŋă toate religiăniile mi dăŋă toate moralele lămei, avea d'a ŋere şnăl altăiadrentate nentă o krimă!...

Avrăm era fiă viklimei kare a momtenit şă mi răsănăre!.. Ţel ŋe mergea la groapă era fiă ŋ-ŋigămălăi kare a momtenită blasfemă!..

